

tos, hogy tudjuk azon nyers fatömeget, melyet a szenítésre felhasználunk. Hogy ezt megtudhassuk, kiszámítjuk a bogsa köbtartalmát az elébbi képlet segítségével s e számot aztán az egy öl ürtartalmával osztjuk, tehát ha 3' hosszú hasábok voltak, 108-al, ha pedig 6'-nyiak, 216-al, és a hányados az ölek számát adja, még pedig pontos megközelítéssel, eltérés ugyan az 1--5%-ig lehet a szerint, a mint a bogsa hegyesebb, vagy a paraboloidnak inkább megfelelő alakkal birt.

Ez utóbbi esetben azonban történhetik, hogy csak közvetve juthatunk az ürtartalomhoz, miután csak a magasságot tudhatjuk, magát a sugárt nem ismerjük; ilyenkor aztán, mielőtt a takaró feltétetnék, megmérjük a bogsa körületét a föld színén egy zsinórral, s így miután a körület p egyenlő az átmérő a szorozva a ludolfi számmal π -vel ($p = a\pi$), s az átmérő egyenlő lévén a sugár kétszeresével ($p = 2\pi$), lesz a sugár $s = \frac{p}{2\pi}$. Így ha a fennebb például fölvetett bogsa alapjának körületét 123.₃₃'-nak találtuk volna, ennek sugarát az előbbi képlet szerint $s = \frac{123.33}{2 \times 3.14} = 19.64$ lábnyinak találjuk.

Bedő Albert.

A buzaliszt minősége különféle országokban.

A „Schlesische Landw. Zeitung“ egyik utóbbi számában e következő, ránk magyarokra nézve is érdekes közlést olvastuk:

A londoni Mark Lane, a civilizált világ minden terményeinek ezen központi piacza legjobban képes megítélni: mily rendben következnek egymásután a finom buzalisztnak választékai — a liszt szépségére nézve. Mint a legszebb, legfehérebb és legfinomabb liszt — a crême de la crême, a lisztek királya — tündöklük ott a (nagyobb-részt magyar buzából készült) bécsi liszt; mely leginkább csak uralkodó családok és más nagyok palotáiban fogyasztatik. Az 1862-i londoni világtárlatnál fényesen bebizonyult, miszerint az osztrákbirodalmi lisztipar bátran versenyezhetik a világ bármely más hasonnemű iparával; a mint hogy akkor egy bizonyos Hannak Gusztáv csehországi gyártulajdonos nyerte az első aranyérmet a legfinomabb bécsi buzaliszt gyártásáért.

A bécsi liszt mellé közvetlenül sorakozik a magyar és a francia buzaliszt (ez utóbbi „gruau“ nevezete alatt). A magyar liszt legnagyobb-részt Pesten készül szabadalmazott aczélfhengereken.

Egy olcsóbb, de még mindig igen jó minőségű osztrák buzaliszt Triesztből szállítatik a világforgalomba.

A bécsi, a magyar és a francia buzaliszt főleg olyformán állítatnak elő, hogy először is a buza az u. n. gyöngydarába változtatik át, melynél legelőbb a héjak vagy hüvelyek távolíttatnak el, és azután a buza lassanként a legnagyobb körületű köveken zuzatik szét.

A legutóbb nevezett triezsti liszt után következnek a spanyol lisztiiparnak jobb minőségű gyártmányai, a melyek leginkább Santander és Bilboából szállítatnak kifelé.

Csak ezek után jönnek a németországi lisztek, melyek főképp Mecklenburgban és Alsó-Rajrán készülnek, és Brémából, Hamburg meg Rotterdamból hajókon elszállítatnak. Ezen utóbb nevezett lisztek mind körülbelül ugyanaz, vagy csak valami kevéssel csekélyebb értékűek, mint a legjobb minőségű londoni lisztgyártmányok.

Mind az itt nevezett finom liszt-választékok, tehát az osztrák, francia, spanyol és német lisztek — csak igen korlátolt mennyiségben jönnek a londoni Mark Lane-vásárra, és itt is azután csak azon kevés kiválasztottak számára használhatók, kiket ellátni Franciaország és Amerika az angol molnárokkal vetélkednek.

A francia buzaliszt közül az, mely Nantes és Párisból szállítatik és selymen át rázatik — különösen szép színű és milyenségű. A párisi molnároknak egy minta-választékuk van (hat jegyes), melyhez fölfelé a lisztet finomítják és ezen különbék London meg Párisban mint különösen becses adatik el, három mázsás csomagokban (custer). Más választékok a különféle gyárosok által bizonyos mustrák szerint, mind 280 fontos zsákokban adatnak el, és a mustrák vegyileg előkészített kék papíron, mely a lisztnek színét legjobban tünteti elő, állítatnak ki.

Az Amerikából hozott kanadaliszt nem oly finom, mint az eddig nevezett európai buzalisztek.

A keleti tenger kikötőiről hozott buzából Londonban gyártott liszt közkedvességű és terjedelmes fogyasztásu Angliában.

Lombfaerdőnek átváltoztatása fenyves állabbá.

(Pannewitz főerdőmestertől.)

Gyakrabban előfordulnak oly esetek, midőn a lomberdő rosz növése vagy csekély lombfaárak miatt keveset jövedelmező sarj- vagy